

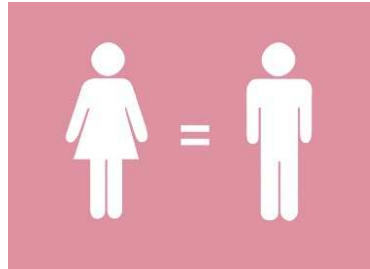
CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

28 – 29 de agosto do 2021

XXII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA
E CON RESPONSABILIDADE PERSOAL ANTE A COVID-19

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 nº 3 *Unha xuntanza de amor*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Nos tempos de Xesús había un grupo relixioso xudeu, os fariseos, que eran estudosos da Lei de Moisés, e que tiñan gran importancia ante o pobo. Enfrontáronse con Xesús moitas veces como vemos hoxe no Evanxeo, e case sempre por darlle máis importancia aos costumes e tradicións que á Lei de Moisés.

A nós pódenos pasar o mesmo. Cantas veces dicimos sempre foi así? Antes facíase desta forma?

Quedémonos co que é importante: a Palavra de Deus, e logo, se queremos, teñamos as nosas propias devocións, pero estas non as podemos impor aos outros.

Xesús deixa ben claro o que é a nosa fe, o que temos que crer e poñer en práctica. Non podemos ser fariseos, que dan importancia ao que se ve dende fora e deixan de lado o mandamento de Deus, o mandamento do amor.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *A vida de Xesús demóstranos que vale a pena compartir con todas as persoas dende a actitude do amor. Pero moitas veces deixámonos levar polos costumes e tradicións e non consideramos as necesidades dos outros, por iso hoxe, antes de máis nada, queremos pedir perdón:*

Monitor/a:

- ✓ Polas veces que afogamos o noso corazón con rutinas e costumes. Señor, téndenos a túa man
- ✓ Polas veces que enchemos o noso corazón de cobizas e envexas. Cristo, téndenos a túa man
- ✓ Polas veces que sacamos do noso corazón divisións, odios, marxinacións. Señor, téndenos a túa man

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida, a todos nos conceda o perdón e nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración pedíndolle a Deus que escoite todo aquilo que cada un de nós ten no seu corazón nestes momentos.*

(silenzo)

Celebrante:

Deus, noso Pai, asiste aos teus fillos e móstralles a túa bondade incansable.

Nós estamos orgullosos de terte coma creador e de termos un sitio nas túas mans cheas de agarimo: renova ti a obra da túa creación e protexe o que renovaches.

Pedímoscho por Xesucristo que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Monitor/a:

Vivir a fe é tomar decisións, é asumir persoalmente un xeito de vivir.

A fe, ou se asume como decisión propia ou non é máis que un feixe de costumes que non enchen a vida.

Escoitémolos no apóstolo Santiago e en Xesús.

Leccionario I B páx 238 **Sant 1, 16-27** LECTURA

LECTURA DA CARTA DE SANTIAGO

Benqueridos irmáns e irmás:

Todo bo regalo e toda dádiva perfecta vén de arriba, do Pai dos luceiros, en quen nin hai cambios nin tempos de

sombras. Pola súa vontade tróuxonos á vida coa palabra da verdade, para que fósemos como as primicias das súas criaturas.

Acollede docilmente a Palabra enxertada en vós, que pode salvar as vosas vidas. Sede cumpridores da Palabra e non vos contentedes con escoitala xustificándovos con razóns enganosas.

A relixión limpa e sen lixo ningún aos ollos de Deus Pai é esta: mirar polos orfos e polas viúvas nas súas coitas e gardarse da contaminación deste mundo.

Palabra do Señor

♪ n° 7 *Andarei na presenza do Señor* SALMO

(en pé) *Leccionario I B páx 239* Mc 7, 1-23 EVANXEO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MARCOS

Daquela reuníronse con Xesús un grupo de fariseos con algúns letrados chegados de Xerusalén, e viron aos discípulos comer con mans impuras, é dicir, sen antes lavaren as mans. (É sabido que os fariseos e os xudeus todos non comen sen lavaren ben as mans, seguindo así as vellas tradicións; e cando chegan da rúa, tampouco comen sen se bañaren antes; tamén están moi apegados a outras tradicións, coma o lavar vasos, xerras e bandexas). Por iso os fariseos e mailos escribas preguntáronlle:

- Por que os teus discípulos non se portan conforme a tradición dos devanceiros, senón que comen con mans impuras?

El contestoulles:

- ¡Que ben profetizou Isaías de vós, hipócritas, como está escrito:

Este pobo hórame cos labios,
pero o seu corazón está lonxe de min.
Danme un culto inútil,
porque a doutrina que ensinan
non son máis que costumes humanos.

Rexeitades os mandados de Deus e agarrádesvos ás tradicións dos homes.

E convocando á xente, dicíalles:

- Escoitádeme todos e procurade entender. Nada do que hai fóra do home pode manchalo ao entrar nel; pero o que sae do home, iso si que o mancha. Porque de dentro, do corazón do home, xorden os malos pensamentos, os roubos, os asasinatos, os adulterios, as cobizas, as maldades, os fraudes, os desenfreos, as envexas, as blasfemias, a soberbia, os desatinos. Todos eses males saen de dentro e manchan o home.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

Tan importante coma os costumes é saber o que hai detrás e non contentarse co só “sempre foi así”.

Sempre se dixo de cumprir os mandamentos, pero Xesús mellóraos coas benaventuranzas.

Sempre se dixo de responder coa mesma moeda, pero Xesús preferiu poñer a outra meixela.

Sempre se dixo da importancia de cumprir os ritos pero non serven de nada se non os entendemos.

Sempre se dixo que Deus nos xulga e castiga pero con Xesús descubrímolos Pai e Nai que nos quere.

PROFESIÓN DA FE

(en pé)
Celebrante: *Hoxe Cristo espera de nós unha resposta de fe e de vida, non uns simples costumes e tradicións aprendidas. Pedímoslle que de verdade aumente a nosa fe:*

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Monitor/a:

***Credes en Deus, o Pai,
que nos crea á súa imaxe e semellanza para amar e
medrar en fraternidade?***

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

***Credes en Xesucristo,
que nos convida poñer corazón en todo o que dicimos e
facemos, para que a vida non se quede en rutinas?***

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

***Credes no Espírito Santo,
que alenta en nós, para descubrir unha fe con razóns e
fundamentos?***

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

***Credes na Igrexa,
comunidade que ten a necesidade de fuxir dunha fe
asentada en costumes, para afincarse en feitos que
comprometen?***

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Rezamos a Cristo, o que pode encher as nosas vidas, porque El non se contenta con rutinas. Rezámoslle dicindo:*

SEÑOR, ATENDE A NOSA VOZ

Monitor/a:

- ✓ Mira, Señor, pola túa igrexa, mantennos comprometidos na escoita da túa Palabra, oremos
- ✓ Mira, Señor, para cantos facemos viva a fe en Os Cotos, mantennos no camiño da solidariedade e no achegamento aos máis necesitados, oremos
- ✓ Mira, Señor, polos que se preocupan e se adican a coidar dos maiores: nos hospitais, nas residencias ou nas casas, que sempre o fagan con tenrura, oremos
- ✓ Mira, Señor, a aqueles que viven a relixión como costume e tradición, que poidan atopar en nós unha fe vivida con corazón, oremos
- ✓ Mira, Señor pobos que sofren e nos que non se respectan os dereitos e as liberdades, como Afganistán ou Haití, oremos

Celebrante: *Señor, atende a nosa voz, non nos deixes da túa man, pois non queremos contentarnos con rutinas e aparencias. Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén.*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *A rutina pode moitas veces facer que non entendamos o que dicimos cando rezamos. Poñamos corazón na nosa oración ao Pai: NOSO PAI ...*

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *Hoxe temos moito que mellorar porque demasiadas veces pretendemos facer realidade unha fe que non é máis que costume e rutina. Que lonxe isto do que nos propón Xesús. Sexamos cribles na paz, no respecto, e deixemos que así medre a verdadeira fe, a única que nos pode facer cribles, a que sae do corazón.*

COMUÑÓN

Celebrante: *Xesús reúnenos arredor da mesa da Eucaristía para que o descubramos no pan compartido cos irmáns. Vivamos con fe este momento de encontro con El sen rutinas que o envicien.*

Ditosos nós que hoxe somos convidados a esta mesa do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 **nº 55 No colo da miña Nai**

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, dámosche as grazas porque hoxe, como parroquia, podemos compartir a nosa fe.

Queremos medrar sementando ilusións por todas partes, sendo coherentes co evanxeo de Xesús, o teu fillo benquerido, que vive e reina con nós por sempre eternamente. Amén.

Queremos dar unha resposta libre e responsable á nosa fe, fuxindo de atarnos a costumes e tradicións.

En Xesús atopamos un corazón que nos dá vida, e nos achega á eternidade.

Que saibamos escoller o que encha o noso corazón e a nosa semana, que seguro nos dará razóns para non contentarnos con rutinas.

Que teñamos un bo día, unha boa semana, e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén.

Avísase das misas (ver folla do mes).

*“A relixión verdadeira
é a que leva a mirar polos necesitados”
Palabras de hoxe na carta de Santiago*

*“Non nos contentemos con costumes e rutinas
poñamos corazón para vivir a fondo”
Suxerencia de Xesús no evanxeo de hoxe.*